

mòni
ac

Del 28 d'abril de 2025
Al 14 de setembre de 2025

Entrada gratuïta

Una exposició sobre l'esport de competició
amb Cabosanroque, Curro Claret,
Ca l'Enredus-Actuavallès, Flexo
Arquitectura, François Delaunay
i Julià Carboneras, FRAU recerques
visuals, Irena Visa i Pau Masaló,
Joachim Schmid, Joan
Fontcuberta i Arnau
Rovira, La Juan Gallery,
Mateo Maté, Miet Warlop,
Passión/Aquassión,
Paula Artés,
Realmente Bravo

ITISSIMUM

LTISSIMUM

ORTISSIMUM

s
anta

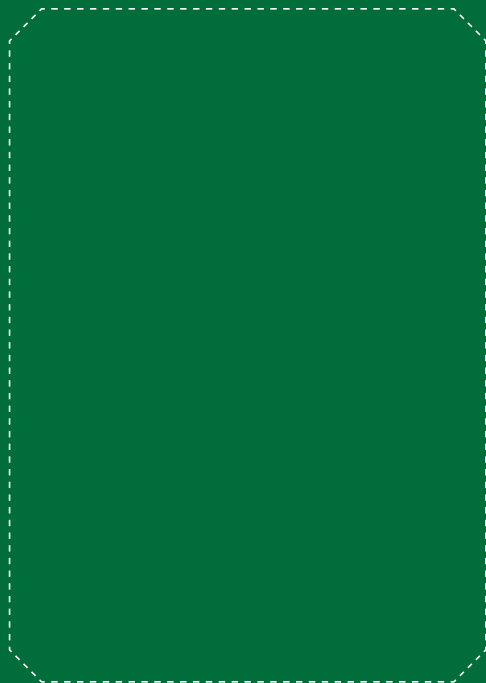
Generalitat
de Catalunya

—ITISSIMUM—ZLTISSIMUM—FORTISSIMUM

Una de les característiques més elementals del món en què vivim és que tant les nacions com les empreses, les persones, els objectes que consumim, les nostres accions i relacions, els nostres cossos i les nostres imatges formen part d'una vistosa competició. Aquesta competició ens enfronta els uns amb altres, però també, i sobretot, ens confronta amb una fita, amb una marca que mai no s'arriba a satisfer, que sempre requereix una mica més en l'exigència d'autosuperació.

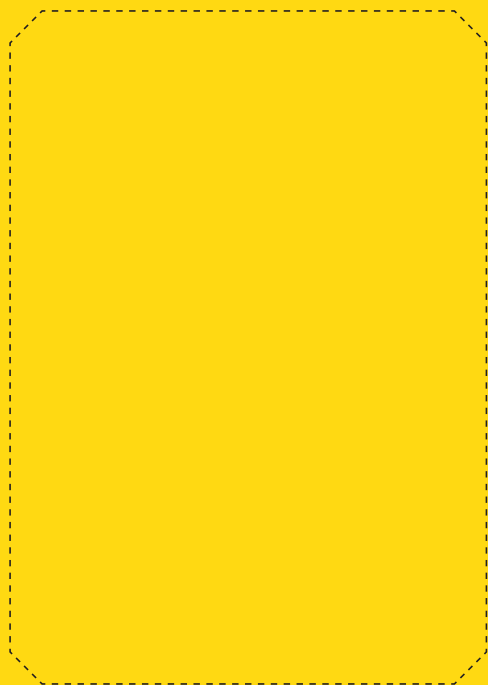
Tot i que l'anhel de millora i progrés ha estat un motor constant de la modernitat occidental, en el segle XXI s'ha convertit en un nou corrent imparable que ens ha habituat a mesurar-nos i a comparar-nos numèricament amb un ideal omnipresent i inassolible de millora que, de tan imposat des de fora, arribem a imposar-nos-el des de dins. Als ulls dels altres i als nostres propis, volem lluir més forts, més joves, més sans, més productius i eficients, i cadascun d'aquests atributs porta associada una xifra apresa, una dada que ens defineix, que ens determina i que ens engega el desig d'haver-la de superar. La mesura ha esdevingut un dogma.

En aquest context, no és cap casualitat que l'esport de competició i de masses s'hagi convertit en un dels fenòmens socials més seguits i aplaudits. L'esport creua tota la nostra realitat, és la metàfora perfecta de com hem passat a entendre el món, n'és la causa i la conseqüència. L'esport oneja una bandera que de mica en mica perd els colors nacionals per abraçar els empresarials; l'esport vigoritza i rendibilitza, l'esport premia i castiga. Però, per sobre de tot, l'esport expressa tots aquests ideals mitjançant un conjunt de mesures eficaces. Eficaces perquè poden compatibilitzar-se i comparar-se objectivament en una lògica de classificació: marcadors, càmeres, pulsímetres, sensors tèrmics i biomètrics, aparells de monitoratge, farmacologia i controls antidopatge s'orquestran en una composició perfecta de la cultura de la competitivitat convertida en espectacle.

CITISSIMUM ALTISSIMUM FORTISSIMUM

és una exposició sobre un fenomen actual que, tot i travessar-nos radicalment, es troba infrarepresentat en el món de l'art: l'esport com a símptoma del món contemporani. A través de l'exploració de conceptes com el cos, la mesura i el rendiment, la competitivitat, el binarisme i la representació, l'exposició posa en diàleg diverses peces artístiques que, a través de l'absurd, la ironia i la desconstrucció, porten a les últimes conseqüències les manifestacions de l'esport de competició i de masses per fer-nos reflexionar sobre com, d'alguna manera, estem tots immersos en la mateixa lògica: tots competim a través de mesures tendenciosament objectivables, i tots contribuïm a fer-ne, d'això, un espectacle.

Artistes

Cabosanroque
Curro Claret
Ca l'Enredus – Actuavallès
François Delaunay i Julià Carboneras
FRAU recerques visuals
Irena Visa i Pau Masaló
Joachim Schmid
Joan Fontcuberta i Arnau Rovira
La Juan Gallery
Mateo Maté
Miet Warlop
Passión/Aquassión
Paula Artês
Realmente Bravo

Taula curatorial

Cabosanroque
Enric Puig Punyet

Disseny expositiu

Flexo Arquitectura

Amb el suport de

Alumilux

Passió/Aquassió

Diagrames de jugades

Passió va ser un col·lectiu artístic de Madrid que, havent-se format com a equip de bàsquet, va convertir l'esport en una acció artística a través de la qual van denunciar l'excessiva rigidesa del reglament, les tàctiques i els moviments. En la temporada 1978-1979, el col·lectiu va decidir abandonar el bàsquet i, rebatejat com a Aquassió, va introduir els seus plantejaments al waterpolo, esport en què van federar-se i competir a la primera divisió, cosa que va desconcertar els rivals, els àrbitres i el públic assistent.

Cabosanroque

i Flexo Arquitectura Estadí

L'estadi creat per Cabosanroque s'activa quan no s'encistella o no es fa gol, quan no es guanya. En aquest terreny de joc i descompetició, les regles i el camp es trenquen i es modifiquen per l'alteració dels seus elements, que funcionen com l'epicentre que aglutina les diverses qüestions conceptuals de l'exposició. Porteries deformades, cistelles desnormativitzades i una grada que és alhora un pòdium, on el públic davant l'espectacle es torna subjecte de competició, s'envolten d'un himne infantil amb fragments de càntics ultres que defensen fins a la mort els seus colors.

Ca l'Enredus – Actuavallès

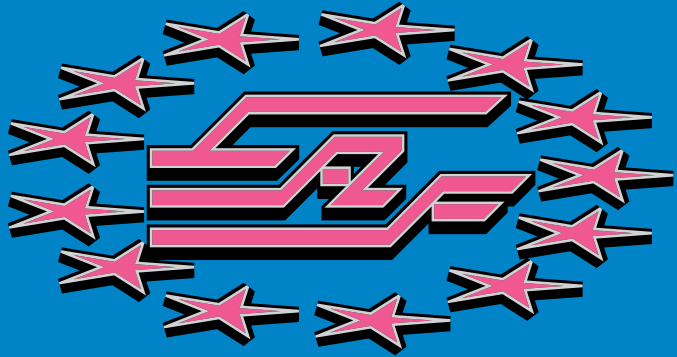
Genitals, cromosomes, hormones i gènere: Qui traça les fronteres de les categories sexuals i d'identitat de gènere en la competició olímpica?

Amb dos uniformes intersex, dissenyats per a l'obertura d'uns ficticis Jocs Olímpics, Roberte Piqueras qüestiona la rigidesa de les polítiques de classificació que determinen qui pot competir com a dona en l'esport d'elit. Les persones trans i intersexuals plantegen un desafiament a les regulacions hormonals i a les proves de verificació de sexe, que en molts casos han comportat escrutinis públics, pràctiques mèdiques invasives i altres vulneracions dels drets dels atletes.

Miet Warlop

One song

Mitjançant una cançó repetida una vegada i una altra pels seus intèrprets, Miet Warlop exorcitza el seu dol i dolor personal. Cadascun dels dotze músics s'hi sumen en un ritual en què la memòria s'integra en la rutina, en la repetició: el gest es reproduïx un cop i un altre com també ho fan els nostres records més dolorosos, sense portar-nos enlloc. Aquests exercicis gimnàstics mostrats en un pla zenital emulen la representació contemporània d'esdeveniments esportius en retransmissions i videojocs, en què el cos humà queda objectivat en una peça que competeix i rendibilitza el camp esportiu en què està inserit.

Règim farmacològic per a entrenaments preolímpics

Aquesta fotografia la va fer l'equip de l'exposició durant la residència d'investigació en un centre d'alt rendiment català. El maletí conté els diversos fàrmacs prescrits a un atleta de competició, que van acompanyats d'una llegenda que especifica quina medicació cal prendre habitualment i quina serveix com a reforç si a l'atleta li detecten símptomes de fatiga, un baix rendiment o desmotivació.

Curro Claret

Sobre competicions, concursos i trofeus

El trofeu és l'objecte simbòlic que deixa constància del mèrit, i que prové de l'objecte ofert al camp de les batalles romanes com a record d'una victòria. La sala de trofeus dissenyada per Curro Claret recull trofeus de diversos premis i concursos, seleccionats d'entre diferents àmbits i contextos que, creuats, generen un interrogant sobre el trofeu i la competició mateixa. Un concurs dut a terme en el mateix marc de l'exposició generarà altres trofeus que se sumaran progressivament a aquesta vitrina de gestes.

Irena Visa i Pau Masaló

That's not Frank!

"That's not Frank!" va ser l'expressió d'un comentarista quan, a la marató dels Jocs Olímpics de Múnic de 1972, va veure que un impostor s'hí incorporava just davant de Frank Shorter, el guanyador oficial. Des de la introducció de la marató als Jocs Olímpics de 1896, una disciplina dura i exigent, alguns atletes han buscat maneres poc honroses de guanyar-la i aconseguir fama, glòria i diners. Fer part del trajecte en cotxe, canviar-se per un germà bessó, agafar el metro o incorporar-se a la cursa just abans de la meta són algunes de les mostres d'enginy que Irena Visa i Pau Masaló reconeixen amb les medalles que es van retirar a qui el va aplicar.

Joachím Schmid
O Campo

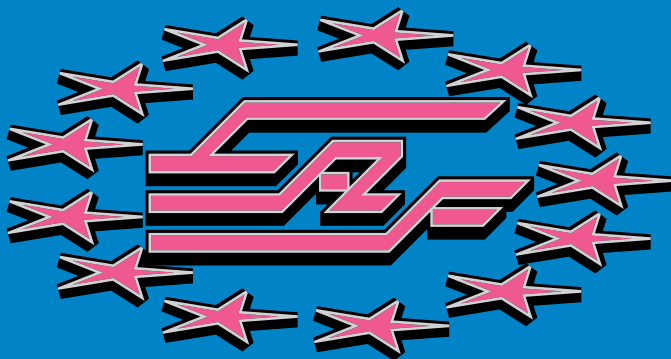
O Campo ('el camp') és una sèrie de fotografies de camps de futbol de diverses ciutats del Brasil. En aquestes imatges fetes via satèl·lit, Joachím Schmid mostra com el desig de jugar sobrepassa i ignora les limitacions topogràfiques i les normes marcadess per la FIFA. D'acord amb les regles oficials, no seria permès de jugar en aquests camps d'angles inclinats, proporcions estranyes, línies de contorn deformades i marques de camp mal dibuixades.

Realmente Bravo
TOP 5

La bandera representa una nació, una pàtria, un equip o un bàndol. Però, quan els clubs es converteixen en empreses, sacrifiquen la funció comunicativa i de pertinença que aquests símbols solien tenir. Com identifiquem un equip que actualment vesteix cinc uniformes de colors diferents? Realmente Bravo es planteja com seria una bandera si els seus colors no tinguessin cap significat, si els seus components es mesclessin de manera arbitrària, si els seus codis fossin irreconeixibles i indesxifrables.

Mateo Maté
Cànon

Des de l'escultura clàssica grega, el cànon estableix, segons Occident, quines són les proporcions perfectes o ideals del cos humà. Aquesta regla de la suposada relació harmònica s'ha convertit al llarg de la història en un instrument d'educació cívica, ètica i estètica, alhora que una imposició normativa de comportament moral i social. Mateo Maté, en alterar el cànon, posa en evidència la hipernormativitat que regula, en l'àmbit esportiu i més enllà, els estàndards de gènere, raça, edat i humanitat.

François Delaunay,
Julia Carboneras i Cabosanroque
Play-by-Play

La mesura paramètrica de les constants vitals, el moviment, la posició i el temps ja no serveixen només per millorar el rendiment dels esportistes d'elit. Centres comercials, gimnasos, escoles, asseguradores, administracions i els mateixos museus se serveixen de la mateixa tecnologia per controlar i optimitzar els fluxos de visita o els seus resultats. En l'àmbit de l'espectacle esportiu, aquestes dades serveixen també per omplir els comentaris entusiastes dels periodistes sobre les gestes dels esportistes. En aquesta retransmissió, l'acció del públic en el seu pas per l'escala del Santa Mònica s'analitza, es parametritza i es converteix en espectacle.

FRAU recerques visuals
Gol fantasma

Un gol dubtós i polèmic en un partit entre el Barça i el Reial Madrid serveix a FRAU recerques visuals per mostrar com un instant esportiu es multiplica en els mitjans per crear una realitat múltiple i calidoscòpica a partir d'imatges, narratives i interessos enfrontats. El mateix fet pot ser percebut de maneres oposades segons la predisposició de qui n'observa les imatges. De la mateixa manera, tota la realitat es construeix mediàticament amb la suma de les imatges captades per la tecnologia que ens envolta, però aquesta no pot evitar-ne mai la interpretació.

Paula Artés
Palco de honor

La llotja del Santiago Bernabéu ha estat vinculada als poders polítics, econòmics i empresarials, sobretot al voltant de la figura de Florentino Pérez. Extretes de diverses retransmissions de partits de futbol, Paula Artés ha obtingut imatges d'alguns dels alts mandataris polítics, empresarials i econòmics que han transitat per aquest espai, fet que ha portat sovint a qüestionar la funció purament esportiva d'una llotja d'honor molt vinculada a diversos moviments i adjudicacions empresarials.

Arnau Rovira
Anatomies del límit

Asgabat, al Turkmenistan, va ser la ciutat amfitriona dels Jocs Asiàtics d'Interior i Arts Marcials el 2017, que Arnau Rovira va visitar per fotografiar-ne la megalòpolis olímpica. Per garantir un rendiment excepcional dels atletes turcmans en aquelles competicions, el president Berdimuhamedow va confiar en el doctor Serdar Berdyev, un reputat traumatòleg de la Universitat Myrat Garrryev. Amb l'objectiu de portar el cos humà més enllà dels seus límits, Berdyev va iniciar un seguit d'experiments innovadors i polèmics, centrats en la millora de la resistència òssia, l'optimització de les articulacions i l'amplificació de la força muscular.

VISITA'NS

Entrada gratuïta

De dimarts a diumenge i festius: 11:00 – 20:30 h.

Dilluns tancat, excepte festius.

Tancat: 25 i 26 de desembre, 1 i 6 de gener,

Divendres Sant i 1 de maig.

Visites comentades: dissabtes i diumenges a les 12:00 h, del 17 de maig al 14 de setembre (gratuïtes i sense inscripció prèvia).

Per concertar visites de grup en altres dies i horaris, pots trucar al 935 671 110, o bé escriure'ns a santamonica@gencat.cat

L'exposició inclou un programa de performances curat per La Juan Gallery, en el qual prenen cos algunes de les qüestions que la mostra planteja. Consulta tota la programació a santamonica.cat

Descobreix més sobre els processos de creació i tot el que passa al centre d'arts a [#SantaMònicaPerDins](https://twitter.com/SantaMònicaPerDins)
santamonica.cat

El Santa Mònica és un centre interdisciplinari d'arts dedicat a impulsar la creació contemporània. El seu objectiu és servir com a plataforma de difusió de la creativitat contemporània a Catalunya i com a espai de reflexió per promoure el debat i generar idees sobre els conceptes que envolten la creació artística i la seva relació amb el públic.

santamonica.cat
La Rambla 7, 08002 Barcelona